

DE LIVING IS DE LICHTSTE
RUIMTE VAN HET HUIS.
TEGEN DE WAND STAAT
EEN PORTRET VAN EEN
BRUSSELSE CAFÉHOUDER
UIT DE JAREN TWINTIG,
DAT SCHUYBROEK CADEAU
KREEG VAN ZIJN VADER
TOEN HIJ 15 WERD.
RECHTERPAGINA EEN VAN
DE ZELDZAME STOELN
VAN PIERRE JEANNERET.

INTERIEUR/NO.2

Moeiteloze eenvoud

Slagerij, bistro, studentenhuis. Op een tegelwand na herinnert niets in dit Brusselse herenhuis aan het roerige verleden van het pand. Architect Nicolas Schuybroek gaf zijn nieuwe woon-werkhuis een grondige make-over en vulde het met unieke vintage meubels van Pierre Jeanneret.

Productie en tekst Marc Heldens / Fotografie Verne

Het was liefde op het eerste gezicht,' zegt Gwendoline Schuybroek. 'We waren al lange tijd op zoek naar zo'n karakteristiek Brussels pand uit de jaren twintig. Ik viel voor de charme van het huis: de gevel in rode baksteen en donker schrijnwerk, het driehoekige pleintje met de bomen voor het huis. En vooral ook het interieur: de oude materialen, de entree, de hoge plafonds en ornamenten.' Het was de eerste hit na een lange zoektocht om een geschikt pand te vinden in hun favoriete wijk Elsene, met zijn langgerekte vijvers en het groene Ter Kamerenbos vlakbij. Nicolas Schuybroek: 'Dit had voldoende vierkante meters voor ons programma van eisen en zelfs op begane grond nog ruimte voor mijn kantoor.'

Dus kochten de architect en zijn vrouw de stadswoning. Een 'maar' was er wel: 'We moeten bekennen dat het vanbinnen in feite een krot was.' De kleine parel uit de jaren twintig had in de voorbije decennia veel verschillende gebruikers gekend. In de jaren vijftig zat er een slagerij met bovenhuis in, later een restaurant. 'Mijn architectenbureau is nu op de begane grond gehuisvest, waar ooit een van de meest gerenommeerde bistro's van Brussel zat. Door de jaren heen was het behoorlijk uitgeleefd geraakt en alle verdiepingen waren opgedeeld in kleine appartementen. De uitdaging was om dat alles weer met elkaar in verhouding te brengen. Ik wilde de grafische architecturale belijningen benadrukken, zonder afbreuk te doen aan de klassieke kwaliteiten van het pand, zoals het trapportaal, de stucwerkplafonds, de marmeren haard en de originele eiken parketvloer. En dan hadden we ook nog een beperkt budget.'

Iets onverwachts

Nicolas Schuybroek renoveerde het herenhuis conform zijn persoonlijke stijl: ingetogen en weloverwogen. Het moest immers zijn handtekening als hedendaags architect dragen. Daarbij koos hij voor »

**‘Het huis vertelde zijn
eigen verhaal. Mijn input
was: de ziel behouden’**

DE BANK KOMT VAN
MARIE'S CORNER, DE
SALONTAFEL STAMT
UIT DE JAREN TWINTIG.
DE STAANDE LAMP IS
VAN SERGE MOUILLE,
DE PLAFONDLAMP
VAN FLORIAN SCHULTZ.
DE ZWARTGELAKTE
STOELEN MET GE-
VLOCHTEN ZITTING
KOMEN UIT CHANDI-
GARH EN ZIJN VAN
PIERRE JEANNERET, NET
ALS HET TEAKHOUTEN
EXEMPLAAR IN DE
HOEK. DE HOUTEN
STOEL VOORAAN IS DE
ANTHONY VAN JEAN
PROUVÉ, HET KRUKJE
ERNAAST IS VAN
CHARLOTTE PERRIAND.

IN DE EETKAMER EEN VINTAGE HOUTEN TAFEL MET VIER OFFICE CANE CHAIRS UIT 1954 VAN PIERRE JEANNERET. DE HANGLAMPEN ZIJN ONTWERPEN VAN HANS AGNE JAKOBSSON. **RECHTER-PAGINA** SCHUYBROEK KOOS VOOR HET AANRECHT EN DE SPATWAND WITTE KERAMIEKEN TEGELS MET DONKERE VOEGEN. DE KRAAN IS VAN CZECH & SPEAKE, DE SCHALEN KOMEN VAN WHEN OBJECTS WORK.

**‘Ik wilde heel graag de
grafische belijningen van
het huis weer benadrukken’**

‘Goed dat we de slagerstegels hebben laten zitten, ze geven het kantoor karakter’

een persoonlijk, warm interieur, ook om recht te doen aan het historische karakter van het pand. Gelukkig konden veel originele elementen behouden blijven die verborgen waren achter lagen linoleum en oud behang. Net als het karakteristieke tegelwerk van de voormalige beenhouwerij op de begane grond. Dat geeft de werkruimte iets onverwachts. ‘Eerst wilden we de tegels weghalen, omdat ze niet in goede staat waren, maar uiteindelijk hebben we ze toch behouden. Ons doel was om het huis een vanzelfsprekende eenvoud te geven. En dat op alle niveaus, van architectuur en interieur tot aan de keuze van de meubels.

Een huis zien als een gesamt-kunstwerk, waarbij alles met aandacht en in samenhang is ontworpen – bij wijze van spreken van gebouw tot deurklink – dat is een visie die ik onderschrijf. Het draait om zoeken naar de zuiverste vorm. Sommigen noemen dat minimalistisch, maar de basis is vooral zuiver vanwege de universele waarden die erin besloten liggen. Tegelijkertijd is het resultaat ook heel rijk als je let op de architectonische details, de verhoudingen, de gebruikte materialen en de sfeer. Ik haal dan altijd het voorbeeld aan van een minimal space waar dat allemaal bij elkaar komt, de abdij van Sénanque in de Provence. Dat kloosterachtige in termen van ruimte, de verhoudingen en het licht, tegenover het patina van de gebruikte materialen, dat is een contrast dat ik vaak opzoek.’

Verrassend warm

Zijn de tegels in het kantoor het karakteristieke element, in het bovenliggende huis is dat het imposante trappenhuis. Het donkere steekt mooi af tegen het friswit van de gestuukte muurvlakken. Bij elke deuropening openbaart zich het nieuwe interieur. Per verdieping nemen de trappen aardig wat ruimte in, maar dat valt eigenlijk niet op, de plafondhoogte compenseert. Gwendoline Schuybroek: ‘Er is lang gediscussieerd »

OP DE PARTERRE, OORSPRONKELIJK EEN WINKELRUIMTE, BEVINDT ZICH SCHUYBROEKS ARCHITECTENBUREAU. DE HOUTEN WERKTAFEL IS EEN ANTIETIEKE REFTERTAFEL UIT EEN KLOOSTER, DE DSR CHAIRS VAN CHARLES EN RAY EAMES ZIJN VINTAGE. **RECHTERPAGINA** GWENDOLINE SCHUYBROEK VIEL ONMIDDELIJK VOOR DE GEVEL MET ZIJN BALKONS EN DONKERE KOZIJNEN.

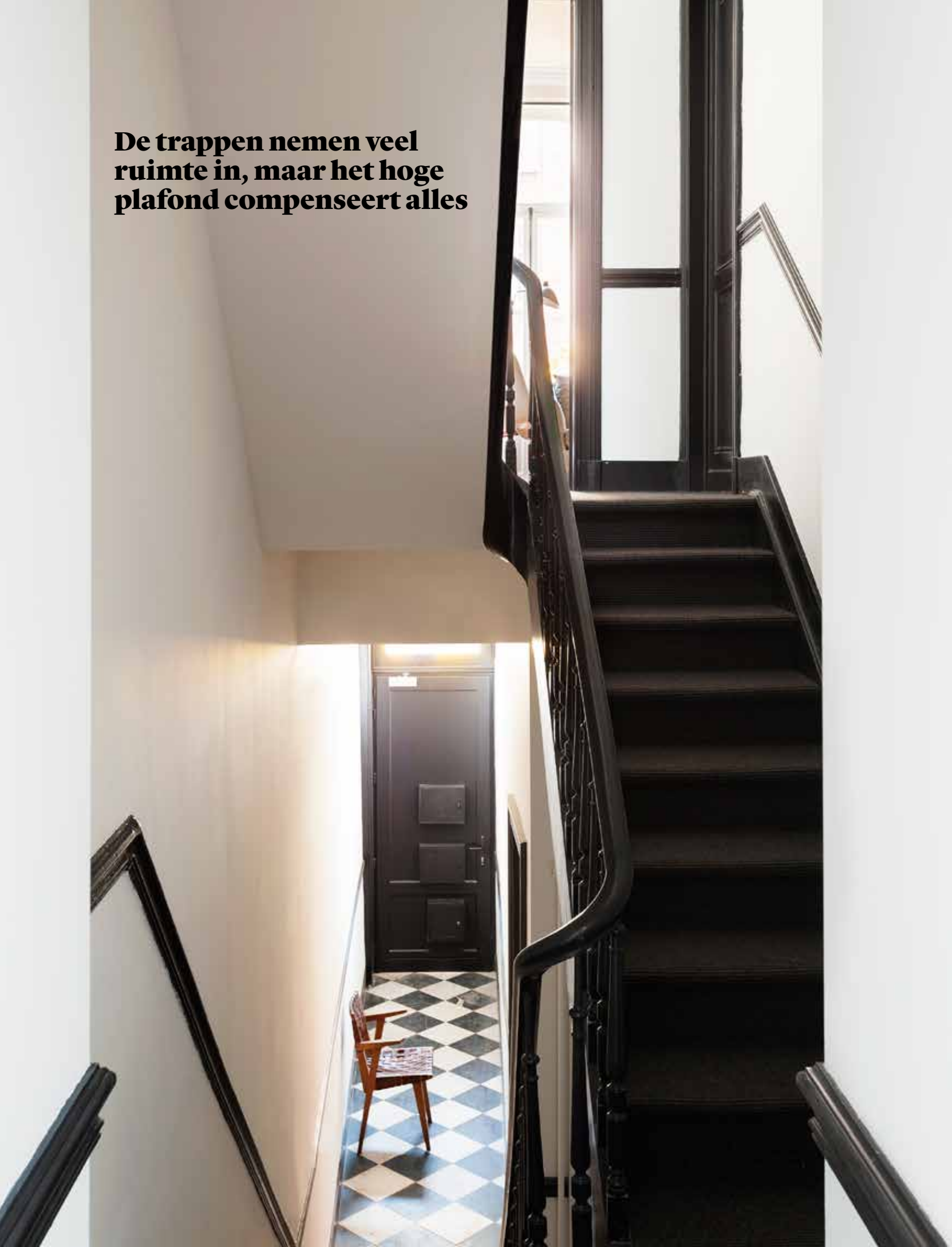

Het contrast in kleur geeft elke ruimte zijn eigen persoonlijkheid

DE HAL TUSSEN MASTER-BEDROOM EN BADKAMER IS TEVENS DE WALK-IN CLOSET, UITGEVOERD IN ANTRACIETGRIJS. **LINKER-PAGINA** DE BADKAMER KREEG NET ALS DE KEUKEN GRIJZE KASTFRONTEN EN WITTE TEGELS MET DONKERE VOEGEN. OP DE VLOER LIGGEN TEGELS VAN HERGEBRUIKT CALACATTAMARMER. DE STANDARD CHAIR IS VAN JEAN PROUVÉ, DE KRAAN VAN CZECH & SPEAKE, DE WASTAFEL VAN ALAPE. DE FOTO'S MAAKTE SCHUYBROEK ZELF.

**De trappen nemen veel
ruimte in, maar het hoge
plafond compenseert alles**

over de functionaliteit van sommige ruimtes, zoals de keuken. Maar ondanks de vele gesprekken en tekeningen werd ik toch verrast door het huis, soms ontdek je achteraf details die tijdens de ontwerp-fase niet aan bod kwamen. Onze sfeer zit er honderd procent in. Het resultaat is dat we ons hier heel geborgen en rustig voelen. Het huis vertelde zijn eigen verhaal. Mijn input was de ziel van de woning te behouden en er warmte aan toe te voegen. Het moest geen puur hedendaags project worden.' Nicolas Schuybroek: 'Dat het is gelukt, is te danken aan onze keus voor een simpel, grafisch kleurenpalet, veel mat wit in combinatie met donkere tinten.'

Chandigarh-meubels

Een deel van het bijzondere vintage meubilair kent zijn oorsprong in het Indiase Chandigarh. Meubelontwerper Pierre Jeanneret, een neef van architect Le Corbusier, maakte deel uit van het stadsvernieuwingsteam dat in 1947 de speciale opdracht kreeg om voor de vele geplande overheidsgebouwen een collectie kantoormeubilair te bedenken: grote aantallen houten bureaus, kantoorstoelen, archiefkasten, vergadertafels en wachtruimte-meubilair. Vanwege hun ouderdom slijten veel van deze meubels hun laatste dagen inmiddels in de opslag van de desbetreffende Indiase gebouwen, verbannen uit het zicht. Ware het niet dat vintageliefhebbers de Chandigarh-meubels recent hebben ontdekt, zodat ze nu voor de hoofdprijs bij Sotheby's en Christie's onder de hamer gaan.

Nicolas Schuybroek: 'Ik ben een fan van modernistisch meubilair en we hebben al een aardige collectie, met stukken van Serge Mouille, Charlotte Perriand, Pierre Jeanneret, Jean Prouvé en Pierre Paulin. De houten Anthony-fauteuil van Jean Prouvé die nu bij ons in de living staat, is een uniek object, en dat geldt ook voor de verschillende Chandigarh-meubels van Jeanneret. Ik wissel gewoonlijk graag met nieuwe aankopen, maar die

zal ik niet zo gauw van de hand doen.' De eerste stukken, de meubels die nu in de living staan, kocht het paar in Antwerpen. De andere werden aangeschaft via een vriend in Mumbai die meubels van Jeanneret rechtstreeks uit Chandigarh invoert. 'Opvallend vind ik hun eerlijkheid qua vorm en functie. Ik bewonder de architecturale belijning, toepassing van tropische houtsoorten en geweven zittingen. Dat ze als meubel zo de symbiose en verweving laten zien van het koloniale en de westerse modernistische opvattingen. In die complexiteit tonen ze ook een bepaalde eenvoud. Dat is denk ik de overeenkomst tussen mijn architectuur, onze verzameling vintage design en het interieur van dit huis.' ☺

www.ns-architects.com

HET EENVOUDIGE, MAAR PERSOONLIJKE KLEURPALET MET VEEL KRIJTWIT EN GRIJSVARIANTEN IS VOLGENS SCHUYBROEK EEN BELANGRIJKE FACTOR IN HET SLAGEN VAN DE RENOVATIE. DE PLAFONDLAMP IS VAN SERGE MOUILLE, DE LEREN FAUTEUIL MODEL F444 VAN PIERRE PAULIN VOOR ARTIFORT. VOORAAN EEN STOEL VAN JENS RISOM. **LINKERPAGINA** IN DE ENTREE LIGT DE ORIGINELLE TEGELVLOER, GERED DOOR VELE LAGEN LINOLEUM. DE STOEL BENEDEN IS VAN JENS RISOM.